

PERSBERICHT

's-Gravenhage, 27 mei 2008

Europese Commissie: discriminatieverbod geldt niet voor alleenstaanden

CISA heeft ontsteld gereageerd op de mededeling van de Europese Commissie aan CISA dat volgens het recht van de Europese Gemeenschap discriminatie van alleenstaanden niet verboden is.

Discriminatie ten aanzien van alleenstaanden en meer in het algemeen discriminatie op grond van sociale status valt niet binnen het bestek van artikel 13 van het Verdrag tot Oprichting van de Europese Gemeenschap, luidde de boodschap.

CISA had de Commissie geschreven over de achtergestelde rechtspositie van alleenstaanden in de Nederlandse wetgeving. De wetgeving loopt achter op het sterk toegenomen aandeel van de alleenstaanden in de samenleving, hetgeen in maatschappelijk en in sociaal-economisch opzicht een nadelige uitwerking heeft op hun kansen en mogelijkheden. CISA verzocht daarom de Commissie de Lidstaten erop te wijzen, dat de rechten en vrijheden die in Europese wetten en in Europese en Internationale verdragen zijn opgenomen ook gelden voor de alleenstaande burgers.

Bij het Verdrag van Nice is het bewuste artikel 13 EG gewijzigd. Daarbij blijken de discriminatieverboden zodanig te zijn geformuleerd, evenals in het Handvest van de Grondrechten, en als uitvloeisel daarvan ook in het te ratificeren Europees Verdrag, dat de alleenstaanden daarbuiten vallen. De rechtscriteria 'op welke grond ook', 'of andere status' zijn daarin niet opgenomen.

CISA heeft de Commissie gevraagd hoe wetgeving van de Europese Unie is te verenigen met wetgeving van de Raad van Europa: het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de mens en de Fundamentele Vrijheden (EVRM) bepaalt dat discriminatie verboden is en dat het genot van de rechten en vrijheden die in dat Verdrag zijn vermeld, zijn verzekerd zonder enig onderscheid op welke grond ook, of andere status (naast de opgesomde discriminatiegronden) (artikel 14).

Bovendien is het EVRM in het 12e Protocol bij het verdrag in 2005 uitgebreid met een algemeen discriminatieverbod dat de beperktheid van artikel 14 moet opheffen en dus voor alle vormen van discriminatie geldt.

Ook het Internationaal verdrag politieke en burgerlijke rechten (IVPBR) verbiedt discriminatie van welke aard ook, en garandeert een ieder gelijke en doelmatige bescherming tegen discriminatie op welke grond ook (artikel 26). Uit de vermelding in het EVRM en het IVPBR van 'op welke grond ook', of 'andere status' naast de vermelde discriminatiegronden blijkt, dat niet alles wat buiten de in deze verdragen opgenomen discriminatiegronden niet uitdrukkelijk wordt verboden, ook zou zijn toegestaan, schreef CISA.

Aan de Raad van State schreef CISA onder andere dat door het ontbreken van effectieve rechtsbescherming van de alleenstaande burgers in de Europese Unie, het Hervormingsverdrag en het Handvest van de Grondrechten democratische legitimatie missen. Dit raakt aan de fundamentele van de in de recente Verklaring van Berlijn genoemde 'gemeenschappelijke idealen', waarbij de mens centraal staat. 'Zijn waardigheid is onschendbaar. Zijn rechten zijn onvervreemdbaar.' Alleenstaanden zullen zich evenmin in de in de Verklaring genoemde rechtvaardigheid en solidariteit en in het streven naar democratie en rechtstatelijkheid herkennen, aldus de brief.

CISA verzocht de Raad de rechtspositie van alleenstaanden in het licht van de legitimiteit van de democratische rechtsstaat en van de rechtmatigheid van wetgeving, in de rechtsoverwegingen van de Raad te betrekken.

Informatie voor de redactie

Nadere informatie: Mw. drs. L. de Zwaan,
tel.: 070-3243946 of 06-12930996

De brieven aan de Europese Commissie en aan
de Raad van State kunnen worden opgevraagd.